

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

53) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 124:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg til undersøgelse af konsekvenserne af konkurrenceudsættelse og udlicitering af kommunale opgaver.

Af Rasmus Prehn (S), Flemming Bonne (SF) og Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsættelse 10.03.2009. 1. behandling 04.05.2009. Betænkning 20.05.2009).

Kl. 16:00

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag, men hr. Rasmus Prehn har bedt om ordet og har fået det.

Kl. 16:01

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

For ganske nylig havde vi ikke bare en, men hele to af regeringens ministre på banen. Både indenrigsminister fru Karen Ellemann og vicestatsminister fru Lene Espersen sagde, at nu skulle vi give mere frihed til kommunerne, vi skulle have større tillid til, at de ansatte selv kunne løse tingene, og vi skulle have mindre bureaukrati.

Meget kort tid efter, at dette meget klare og også meget principielle budskab var blevet sendt af sted af ikke bare en, men to ministre fra regeringen, havde vi lejlighed til som samlet opposition at fremsætte dette helt konkrete forslag, som netop handler om at tage imod opfordringen fra regeringen, netop at give den frihed, give mindre bureaukrati, række hånden ud til regeringen og sige: Vi lytter til jer, vi vil gerne komme med konstruktive forslag til netop mindre bureaukrati, mindre statslig styring og mere frihed til kommunerne.

Beslutningsforslaget handler nemlig om at sige, at det skal være op til kommunerne selv at vurdere, hvornår det giver mening at sende tingene i udbud, og hvornår det ikke gør det. Professor Carsten Greve fra Copenhagen Business School har lavet en undersøgelse, der viser, at vi faktisk ved for lidt om konsekvenserne, når vi sender ting i udbud. Nogle gange går det rigtig

godt; andre gange knap så godt, så lad os få undersøgt nogle af de her ting.

Med forslaget her lægger vi op til at få lavet en undersøgelse af netop konsekvenserne, når kommunerne sender ting i udbud. Vi siger, at i den periode, hvor vi undersøger tingene, hvor vi finder ud af, om det nu er en god idé eller en skidt idé, giver vi kommunerne den frihed, at de selv kan bestemme, om tingene skal sendes i udbud eller ej, så derfor suspenderer vi kravet om, at hele 26,5 pct. skal sendes i udbud.

Derfor er det jo skuffende – meget, meget skuffende – at man den ene dag siger meget klart fra regeringens side, at man ønsker mere frihed, mindre bureaukrati og har tillid til de offentligt ansatte, og når man så får et konkret forslag og får mulighed for at sætte handling bag ordene, gør man det stik modsatte. Det er desværre meget typisk for den siddende regering, og jeg synes, det er rasende ærgerligt.

Kl. 16:03

Formanden:

Tak. Så er det hr. Flemming Bonne som ordfører.

Kl. 16:03

(Ordfører)

Flemming Bonne (SF):

Nu har regeringen og Dansk Folkeparti jo haft lidt tid til at tænke over sagen, efter vi havde førstebehandlingen af det udmærkede beslutningsforslag.

B 124 handler jo udelukkende om at skaffe nødvendig viden om konsekvenser af konkurrenceudsættelse. På alle mulige andre områder har regeringen jo travlt med at argumentere for, at vi skal have den nødvendige viden, før vi kan træffe de store beslutninger. Jeg synes jo, det var rimeligt, at man antog det samme synspunkt på den her sag.

Ved omgang med skatteydernes penge er det vigtigt, at der forvaltes på en måde, så borgerne får mest mulig service for deres skattekrone. Det burde derfor ikke være noget problem for regeringen at være med til at fremskaffe den nødvendige viden om, hvilke konsekvenser det har, når man centralt forsøger at styre graden af konkurrenceudsættelse. Det bør da være i alles interesse at kende konsekvenserne af centralt fastsatte mål, således at kommunerne har et bedre grundlag for at beslutte, om en eventuel udlicitering skal komme på tale.

I SF har vi grundlæggende den tilgang til udlicitering, at kommunerne har alle forudsætninger for selv at levere velfærdens bedst og billigt, men vi mener da samtidig også, at kommunal-

bestyrelserne er i stand til selv at vurdere, om det i nogle situationer bedst kan betale sig at afprøve udlicitering. Det kan ikke være rigtigt, at kommunerne skal styres så hårdt fra centralt hold, som der er tale om her.

Hvis udlicitering kommer på tale til et givent driftområde, er kommunalbestyrelsen og den kommunale ledelse således de bedste til at tage stilling til, hvordan opgaven skal løses. Er udlicitering den rigtige løsning, vil kommunalbestyrelsen naturligvis vælge dette. Hvis kommunalbestyrelsen i stedet vil udvikle sin egen kommunale organisation, kan det være det bedste at holde opgaven hjemme og sætte nogle klare udviklingsmål for kvalitet og effektivitet, således at man kan udvikle sin egen offentlige sektor.

Lad os dog fremskaffe noget viden baseret på nogle reelle erfaringer til dokumentation for konsekvenserne af disse centralt fastsatte mål. Alene en almindelig respekt for det kommunale selvstyre tilsiger, at regeringen bør støtte beslutningsforslaget.

Kom op af skyttegraven, kære venner, og hav samme tilgang til forslaget, som man har på alle andre områder, hvor regeringen jo kræver, at vidensgrundlaget for beslutninger skal være i orden. Det synes at være noget lemfældigt at styre kommunernes økonomi efter ideologiske virkemidler, som jo på sigt kan vise sig at blive alt for dyre.

Kl. 16:07

Formanden:

Tak til hr. Flemming Bonne. Og så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører.

Kl. 16:07

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Med hensyn til det her beslutningsforslag kan jeg sige, at vi faktisk havde en ganske omfangsrig debat om det, da det var til førstebehandling. Og man kan sige, at det jo egentlig er 10 år for sent, at det her forslag kommer, for kommunerne har jo i mange, mange år praktiseret udlicitering, og kommunernes store erfaringer med udbudsopgaver viser, at det er positivt at have med at gøre, for man har fået vurderet priserne på de opgaver, som kommunerne beskæftiger sig med. Det er sådan noget, som Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten tilsyneladende synes at der skal laves nye regler for, således at det bliver mere besværligt for kommunerne at udbyde opgaver. Argumenterne er så selvfølgelig mange, det hørte vi jo ved førstebehandlingen af det her beslutningsforslag, og et af dem er netop, at man

vil have suspenderet kommunernes forpligtelse til at gå ind og få løst en vis del af deres opgaver som udbudsopgaver.

Udbud synes vi fra Dansk Folkepartis side er en rigtig god måde at gennemføre tingene på, for så har man sikkerhed for at få de rigtige priser på de rigtige serviceydelser. Det er en rigtig god måde for kommunerne at få gennemsigthed i deres priser på, og det er en god måde at skabe fri konkurrence på for de opgaver, som kommunerne beskæftiger sig med. Derfor er Dansk Folkeparti selvfølgelig tilhænger af, at vi bibeholder omfanget af udlicitering for den type udbud, man har i dag, og vi synes faktisk, at det her forslag er et stort skridt i den forkerte retning, så vi kan selvfølgelig ikke tilslutte os det.

Kl. 16:08

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning, først fra fru Line Barfod. Og man bytter plads.

Kl. 16:09

Line Barfod (EL):

Det er lidt besynderligt, at når man foreslår at afskaffe en regel, får Dansk Folkeparti det til, at man vil indføre en regel. Men det er nok, fordi Dansk Folkeparti slet ikke kan forestille sig, at man kan afskaffe regler over for kommunerne.

Jeg vil gerne høre Dansk Folkepartis ordfører, som siger, at privatisering er rigtig godt, fordi det sikrer de rigtige priser, om det er overpriserne til sygehusene, som Dansk Folkeparti mener er et godt eksempel på, at man får de rigtige priser – de overpriser, som Dansk Folkepartis sundhedsordfører også har været ude at sige eksisterer. Er det rigtig godt at få den høje pris, der ligger i, at mange medarbejdere går ned med stress, fordi alting skal måles og vejes for at fremme privatisering? Er det den type pris, som Dansk Folkeparti synes er en god ting?

Kl. 16:09

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:10

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er der jo ikke noget nyt i den retorik, der kommer fra Enhedslisten. Det er jo sådan, at man fra Enhedslistens side faktisk i bund og grund er modstandere af alt, hvad der hedder udbud og udlicitering. Man vil have, at det skal være det offentlige, som tager hånd om folk fra vugge til grav, og man vil ikke have, at man får tingene i det rette perspektiv.

Netop på det her område har kommunerne jo igennem mange, mange år – i hvert fald 10 år,

som jeg sagde før – brugt udbud og udlicitering som et rigtig godt drivmiddel til at få gennem-sigtighed i de priser og de rammeaftaler, som kommunerne opererer med. Det er det, som vi tror at man med det her forslag vil underminere, altså at der ikke vil komme den del af kommunernes opgaver ud i udbud, og derved vil vi ikke få den prisgennemsigtighed, som er nødvendig for kommunerne. Derfor er det sådan set lodret imod en god tendens, hvis man gik ind og støttede det her forslag.

Kl. 16:11

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 16:11

Line Barfod (EL):

Jamen jeg har forstået på debatten – både under førstebehandlingen og her – at Dansk Folkeparti går ind for så meget privatisering som overhovedet muligt. Jeg går ud fra, at der ikke er nogen områder overhovedet, som Dansk Folkeparti mener ikke kan privatiseres. Det at tage sig af vores børn, af vores ældre, af vores syge er alt sammen områder, som Dansk Folkeparti mener det vil være bedst bliver privatiseret. De skal måles og vejes som varer og behandles, som om det er varer, altså behandles som på en fabrik. Jeg kan forstå, at det er de samme principper, der her skal gøre sig gældende.

Det er jo det, som mange medarbejdere og mange borgere klager over. De synes ikke, det er rart at blive behandlet på den måde. De ældre synes ikke, det er rart, at alting skal gøres op i minutter, altså at der er 5 minutter til at skifte dynebetræk, at der er 3 minutter til at gå ned med skraldespanden osv., og at der ikke er noget tid i øvrigt til at holde i hånd og drikke en kop kaffe. Men jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti synes, det er rigtig godt, fordi det allervigtigste er at fremme så meget privatisering som muligt.

Kl. 16:12

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:12

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu sluttede fru Line Barfod selv af med ordet privatisering, og det er jo faktisk egentlig ikke hele sandheden, vil jeg sige til fru Line Barfod. Det er faktisk ikke privatisering, der som sådan er målet. Målet er at få gennemsigtighed i de priser, som kommunerne bruger og betaler for forskellige ydelser, hvad enten det drejer sig om kommunernes rengøring, om udlevering af

mad, eller hvad det nu kan være. Det er ikke et mål i sig selv at få det privatiseret. Målet er at få opgaverne beskrevet nøje, således at man kan få vurderet prisen og får nok for de penge, som skattemynderne giver til en given opgave.

Så vil jeg gerne sige, at jeg udmærket godt bemærkede i gårsdagens debat, hen ad de sene aftentimer, at fru Line Barfod var på talerstolen og sige, at Dansk Folkeparti under førstebehandlingen af det her beslutningsforslag havde sagt, at vi ville have så meget udlicitering som overhovedet muligt. Det har jeg sådan set aldrig sagt, og det er ikke Dansk Folkepartis politik.

Vi har sagt, at vi er glade for, at vi bruger udbud som et godt drivmiddel i kommunerne til at få gennemsigtighed i opgaveprocesserne, ved at vi får vurderet tingene, således at vi kan se, hvor meget vi får for hvilken pris. Det synes vi er sund fornuft, og det synes vi også at Enhedslisten burde acceptere og forstå.

Kl. 16:13

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:13

Rasmus Prehn (S):

Nu er det jo sådan, at det bliver skrevet ned, hvad det er, der bliver sagt i debatterne her i Folketinget, og den 4. maj, da vi havde den her debat om netop det her beslutningsforslag, blev det sagt meget tydeligt af Dansk Folkepartis ordfører, hr. Hans Kristian Skibby, at man faktisk kunne svare klokkeklart på, at man ønskede så meget privatisering som muligt. Spørgsmålet fra fru Line Barfod lyder simpelt hen: Er det så meningen, at vi skal have så meget privatisering som muligt? Og så svarer Dansk Folkepartis ordfører: Ja, det kan jeg sådan set godt svare fuldstændig klokkeklart ja til. Så det er så meget privatisering som muligt. Så det, vi sådan set hører Dansk Folkeparti sige til danskerne, er: I kan regne med, at jeres skoler og jeres børnehaver, alt, hvad der har med kernevelefærden at gøre, sådan set skal varetages måske af private virksomheder. Og det er jo et meget klokkeklart svar, må man sige.

Så har jeg to spørgsmål. For Dansk Folkepartis ordfører giver udtryk for, at man gør det mere besværligt at lave udbud. Hvor er det i beslutningsforslaget, at det bliver mere besværligt? Og det sidste spørgsmål er så: Har Dansk Folkeparti virkelig ikke mere tillid til byrådsmedlemmerne, end at de selv vil finde frem til at finde den billigste pris, hvis de får friheden til

det; skal de tvinges herindefra, før de finder den billigste pris til deres borgere?

Kl. 16:14

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:14

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er det jo altså sådan, at hvis man skal bringe referater af, hvad folk har sagt, skal man huske at have hele ordlyden med og i den samlede kontekst. Det, der er givet et svar på, er jo omkring kommunernes udlicitering osv. Jeg siger, at det er klart, at vi har et mål om, at kommunerne skal have så meget i udbud som muligt inden for de områder, som det er logisk og anvendeligt, netop for at sikre, at vi får beskrevet de forskellige elementer, at vi får beskrevet de forskellige opgaver, processerne igennem kommunen, at vi får detaljebeskrevet, hvad opgaverne er, og at vi så derved også får mulighed for at se, om en kommune kan få mere ved at lade en privat virksomhed udføre en given opgave, eller om man kunne lade kommunens medarbejdere gøre det. Det synes vi da fra Dansk Folkepartis side er sund fornuft, og det er så noget, som socialister og andet godtfolk har mindre interesse i at fremme her i Danmark. Men vi synes faktisk, at kommunerne gennem de sidste 10 år har haft rigtig mange gode erfaringer med at gennemføre udbud, og det vil vi sådan set have lov til at blive ved med.

Kl. 16:15

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:16

Rasmus Prehn (S):

Med hensyn til, hvad Dansk Folkeparti har sagt, og hvad de ikke har sagt, er det jo sådan, at man simpelt hen kan finde det på Folketingets intranet, hvor man bare kan hente frem, hvad der står, og der spørger fru Line Barfod:

»Mener Dansk Folkeparti helt principielt, at man skal fremme privatisering i Danmark, og at det er en god ting, hvis vi får så meget privatisering som muligt?«

Dertil svarer så hr. Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti:

»Ja, det kan jeg sådan set godt svare fuldstændig klokkeklart ja til.«

Det er sådan set min udlægning, der er den rigtige her. Dansk Folkeparti ønsker så meget privatisering som muligt, også selv om det gælder kernevevfærden.

Noget andet er så: Hvor er det henne i det her beslutningsforslag, at vi fratager kommunerne muligheden for at sende noget i udbud? Hvor er det, at vi siger, at de ikke må det? For der er jo intet sted, hvor man skriver det. Det er alene et spørgsmål om at give frihed, og der er det så, at jeg spørger en gang til: Har Dansk Folkeparti ikke tillid til, at vores folkevalgte kommunalbestyrelsesmedlemmer selv kan finde ud af at træffe den her afgørelse, og at de sådan set også er interesserede i at få en god service og en billig pris på serviceområderne?

Kl. 16:17

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:17

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen det, der er det allermest grundlæggende i den her debat, er jo egentlig, at kommunens borgere og virksomheder i forbindelse med de skatter, de giver til kommunen, vurderer, at de får så meget offentlig service som muligt for de penge, som de indbetaler til kommunen. Derfor synes vi, at det er en super god idé, at kommunerne gennemfører at beskrive, hvad det er for nogle opgaver, de har, og at de sender tingene i udbud – selvfølgelig inden for de områder, hvor det er praktisk muligt. Jeg skal ikke gøre mig til dommer over, om det er 85 pct. eller 82 pct., eller om det er 40 pct.

Men det, der er det grundlæggende, er, at kommunens borgere og virksomheder får så meget som muligt for de penge, de betaler i skat til kommunen. Det synes vi er en glimrende ordning, og det er så noget, som Socialdemokraterne og Enhedslisten og SF ikke synes om, men jeg må bare minde om, at blandt de kommuner, hvor man virkelig har haft gode erfaringer med gennem 10 år at have tingene i kommunalt udbud, og hvor man vælger efter en 5-årig periode at lave genudbud på de samme opgaver, er der faktisk rigtig, rigtig mange kommuner, som har socialdemokratiske borgmestre. Jeg synes, at det virker underligt, at vi så skal opleve Socialdemokraterne her i Folketinget stå og direkte arbejde imod med den slags forslag her, hvor man reelt ønsker at undergrave alt, hvad der hedder fri virksomheds- og næringsdrift ved ikke at ville have tingene i udbud i kommunerne.

Jamen sådan er det altså, at vi oplever det, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, og det må man altså forholde sig til endnu en gang.

Kl. 16:18

Formanden:

Tak. Hr. Flemming Bonne har markeret for en kort bemærkning.

Kl. 16:18

Flemming Bonne (SF):

Det kommer ikke så meget bag på mig, at debatten her kommer til at dreje sig om for og imod udlicitering, for og imod privatisering. Den debat havde vi jo sidste gang, og der var det helt klart og tydeligt, at Dansk Folkeparti ikke alene vil have rigtig meget udlicitering, men også går ind for privatisering af den kommunale sektor.

Jeg vil gerne stille hr. Hans Kristian Skibby det spørgsmål: Hvorfor er Dansk Folkeparti så bange for at slippe kommunerne fri, at lade kommunerne selv træffe afgørelser om, hvordan de vil tilrettelægge deres virksomhed? Hvordan kan det være, at man her fra Folketingets og fra regeringens side skal bestemme, hvor meget og hvor lidt udlicitering der skal være? Det er dog en fantastisk mistro, man udviser over for kommunerne, så det vil jeg da gerne have et svar på.

Kl. 16:19

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:19

Hans Kristian Skibby (DF):

Man fristes jo til at sige til SF's ordfører: Jamen hvorfor indfører man overhovedet forhandlinger mellem Kommunernes Landsforening og regeringen? Hvorfor har vi overhovedet ministre, som holder møder med KL om forskellige politiske områder? Hvorfor er det, at man indgår aftaler om miljø, undervisning og alt muligt andet, som også har med kommunerne at gøre? Hvorfor er det egentlig, at man laver de aftaler, hvis ikke de også skal have nogle forskellige aftaleeffekter, som gør, at man skal gå ind og måle tingene efterfølgende?

Det er altså sund fornuft, at når man indgår en aftale igennem KL med regeringen og med Folketingets flertal om, at man vil have tingene i udbud for at få tingene prisundersøgt og for at sikre sig, at man får så meget service som muligt for de penge, der er til rådighed, ja, så er det faktisk noget, man gør, fordi man kan se en fordel i det fra begge sider. Det er også derfor, at Kommunernes Landsforening støtter de initiativer og er med i de aftaler, og det synes jeg måske at SF burde respektere.

Kl. 16:20

Formanden:

Hr. Flemming Bonne.

Kl. 16:20

Flemming Bonne (SF):

Det var da nogle interessante spørgsmål, som ordføreren stiller: Hvordan kan det være, at vi har ministre? Hvordan kan det være, at vi har Kommunernes Landsforening? Jamen vi har dem ikke, for at de skal detailstyre kommunerne.

Mit næste spørgsmål til hr. Hans Kristian Skibby skal så være: Hvorfor har vi så kommunalbestyrelser? Jeg troede jo i al min naivitet, at kommunalbestyrelserne var sat på denne jord for at drive kommunerne effektivt og ordentligt, men det kan jeg forstå at de ikke skal. Det er en total misforståelse. De skal bare nikke til, hvad man siger herindefra, og så skal de nikke til, hvad Kommunernes Landsforening siger. Det var da en besynderlig opfattelse af, hvordan demokratiet skal fungere.

Kl. 16:21

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:21

Hans Kristian Skibby (DF):

Man kunne jo sige til det nye unionselskende SF: Jamen hvorfor har vi så et Folketing, når EU skal bestemme 84 pct. af vores lovgivning? Altså, der kan man jo blive ved og blive ved.

Jeg vil gerne understrege endnu en gang, at der er tale om kommunale aftaler, hvor kommunerne under et via KL går ind og laver aftaler med Folketingets flertal og med regeringens ministre. Det er jo klart, at når man laver aftaler, indeholder de som regel også nogle aftalekrav, nogle ting, som den ene har måttet acceptere for at gå med i aftalen, og andre ting, som andre har måttet gå med til for at få en fælles aftale. Typisk indeholder de også tal eller procenter eller klare delmål, som man bagefter skal ind og vurdere for at se, hvordan det er gået, og det er også det, det drejer sig om i det her tilfælde. Det er sådan noget, som SF ikke har den store interesse i at støtte, og derfor kommer man med en type forslag som det, vi har set her. Det er vi bare ikke med på, er jeg nødt til at sige. Det er ikke vores kop te, og vi kan ikke stemme for det forslag.

Kl. 16:22

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Man kan tage en anden omgang, hvis man vil det. Fru Line Barfod.

Kl. 16:23

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det er jo klar tale, vi har hørt fra Dansk Folkeparti her. Det er ikke Dansk Folkepartis kop te at have kommunalt selvstyre. Det har vi hørt før. Men at Dansk Folkeparti går ind for så meget privatisering som muligt, er først blevet sagt så klart og tydeligt under debatten om det her forslag. Det er jo en væsentlig besked både til alle borgere i almindelighed og til de mange borgere, der er afhængige af hjælp og omsorg fra os andre, de, der er afhængige af at være sikre på at få en god hjælp fra hjemmehjælperne, vores børn, der er afhængige af at have nogle gode daginstitutioner, de, der skal på sygehus osv. Budskabet fra Dansk Folkeparti er klart, at det vigtigste er så meget privatisering som muligt, hvorimod flere af vi andre har den holdning, at det for det første er det vigtigste, at vi sørger for en god behandling af vores børn og vores syge og vores ældre, og for det andet mener vi altså, at der er områder, som ikke skal gøres til genstand for konkurrence om, hvem der kan tilbyde den laveste pris.

Vi har i mange år set resultatet af, at man på rengøringsområdet har sagt, at det vigtigste er den laveste pris og ikke kvaliteten af rengøringen. Det fører til, at masser af mennesker bliver syge på sygehusene, fordi rengøringen er så elendig, ligesom det fører til, at de, der udfører rengøringen, bliver slidt op af de elendige arbejdsvilkår. Vi har set på ældreområdet, hvor regeringen og Dansk Folkeparti også har indført, at privatisering er det vigtigste, at det dels har kostet skatteborgerne mange, mange hundrede millioner kroner, at man partout vil have privatisering, dels har ført til, at der er et fantastisk minuttyranni og kontroltyranni, fordi alt skal måles og vejes. Som hr. Hans Kristian Skibby sagde: Det skal være gennemsigtigt og gennemskueligt. Man skal altså kunne se alt om, hvilken tid der bliver brugt på hvad, fordi det er det, der er det vigtige, i stedet for at det vigtige er at sikre en god omsorg og hjælp til vores ældre. Der har vi jo så helt klart forskellige prioriteringer.

Hr. Hans Kristian Skibby påstår så også, at det gør, at man får det meget billigere og meget bedre, og jeg skal bare minde om Farum Kommune, der var en af de kommuner, der var længst fremme med, at man skulle have så meget privatisering som muligt. Jeg er ikke sikker på, at borgerne i Farum, der stadig betaler af på regningen for Venstres liberalistiske eventyr, er

enige med hr. Hans Kristian Skibby i, at så meget privatisering som muligt er vejen frem.

Det problem, som vi ikke så tit diskuterer her, er, hvad konsekvenserne for erhvervslivet er af den holdning, som Dansk Folkeparti og regeringen har om så meget privatisering som muligt, og at alting hele tiden skal i udbud og måles og vejes. Konsekvensen er faktisk, som vi har hørt fra en række små og mellemstore virksomheder, at mange af dem har meget, meget dårlige vilkår, og at flere af dem går ned, fordi de ikke kan have et fornuftigt samarbejde med kommunerne, fordi tingene skal sendes i udbud og skal være så store, at det kun er de rigtig store firmaer, der kan få lov at overleve. Så Dansk Folkepartis og regeringens politik betyder altså også, at man får lukket en række små og mellemstore virksomheder, at man ikke får sikret den innovation, der skulle give os gode arbejdspladser også i fremtiden, den innovation, der også skulle sikre, at vi kunne have en god velfærd i fremtiden, og som kommer, hvis man har muligheden for at have et godt og tæt samarbejde i hverdagen mellem nogle af de lokale små og mellemstore virksomheder og de dygtige medarbejdere og borgere i kommunen. Men det er Dansk Folkeparti åbenbart ikke optaget af. Man må så forstå, at det kun er de store virksomheder, man bekymrer sig om.

Så er der spørgsmålet om, hvad det egentlig er, man ønsker, der skal ske ude i kommunerne. Hvad er det, man mener er det vigtige? Der synes jeg det kunne være rart en dag at få en vision fra Dansk Folkeparti om, hvordan man egentlig gerne vil have, at det skal se ud. Hvordan er det egentlig, man forestiller sig, at servicen på de områder, der endnu ikke er blevet så ramt af privatiseringsbølgen, skal se ud? Vi har set konsekvenserne for ældreplejen. Vi er begyndt at se den på børnehøvedområdet, hvor man nu får opdelingen i de fattiges børn og de riges børn, fordi de fattiges børn ikke har råd til at gå i de privatiserede institutioner. Hvordan er det, Dansk Folkeparti mener, at den udvikling skal fortsætte? Hvordan er det, man mener, at det skal ske på skoleområdet? Hvad er det, man ønsker der i forhold til så meget privatisering som muligt? I forhold til de handicappede, i forhold til misbrugere, i forhold til hele den sociale indsats, ønsker Dansk Folkeparti også der så meget privatisering som muligt?

Fra Enhedslistens side har vi den meget klare holdning, at her skal der absolut ikke ske privatisering. Her skal det absolut ikke være den la-

veste pris, fællesnævner, der skal være gældende, men tværtimod at vi sikrer så meget kvalitet som muligt. Så har vi til gengæld også den opfattelse, at det afgørende for os ikke er, om noget er offentligt ejet. Vi synes, at det har været rigtig sundt og godt med den udvikling, som vi har haft gennem hundrede år, nemlig at vi har masser af selvejende institutioner, vi har masser af foreningsejede institutioner osv. Det har betydet en stor udvikling i pædagogikken, og det mener vi bestemt skal fortsætte. Det handler nemlig om at sikre god kvalitet og mangfoldighed. Det får man ved at give plads til, at tingene kan gøres på mange forskellige måder, og at alt ikke skal passes ind i de samme kasser, at alt ikke skal måles og vejes og gøres op i minutter. Det er det stik modsatte af det, man opnår med det privatiseringskorstog, som Dansk Folkeparti altså har kastet sig ud i sammen med regeringen.

Kl. 16:29

Formanden:

Ja tak.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, går vi til afstemning.

Kl. 16:29

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om beslutningsforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 52 (S, SF, RV, og EL), imod stemte: 59 (V, DF, KF, og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

54) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 171:

Forslag til folketingsbeslutning om en forstærket social- og integrationsmæssig indsats på skole-, dagtilbuds- og boligområdet.

Af Mette Frederiksen (S) og Pernille Vigsø Bagge (SF) m.fl.

(Fremsættelse 03.04.2009. 1. behandling 13.05.2009. Betænkning 19.05.2009).

Kl. 16:31

Forhandling**Formanden:**

Ønsker nogen at udtale sig? Det gør fru Mette Frederiksen.

Kl. 16:31

(Ordfører)

Mette Frederiksen (S):

Ja, det gør jeg, fordi vi både fra Socialdemokratiets og SF's side synes, at det her forslag er et endda meget vigtigt forslag. Selv om vi har mange flygtninge og indvandrere i Danmark, der klarer sig rigtig godt, som er blevet rigtig godt integreret i vores samfund, er kommet i beskæftigelse, har fået uddannelse og på helt almindelig vis lever deres hverdag her i Danmark, så har vi også – desværre – stadig væk meget store og massive integrationsproblemer. Det har vi på en række områder.

Vi har lige fået en undersøgelse fra Århus Kommune, der fortæller os, at kun ca. 1 pct. af kommunens børn med tosproget baggrund taler så godt dansk, når de er 3 år, at de taler, hvad man kan kalde et alderssvarende dansk. Vi kan se på skoleområdet, at der gennem en årrække har været en øget tendens til, at vi har fået skoler, der primært har elever med dansk baggrund, og så har vi omvendt, desværre, også skoler, hvor der er en meget, meget stor overvægt af børn med etnisk minoritetsbaggrund.

Når vi kigger på vores boliger, er det jo åbenlyst for enhver, at vi har fået det, vi i gamle dage kaldte ghettos og aldrig troede, vi skulle få i Danmark. Vi har i dag store almene boligområder med en stor koncentration af medborgere med anden etnisk minoritetsbaggrund, der ofte har store sociale problemer.

Med andre ord: Vi er ved at få et Danmark, der bliver mere og mere opdelt, hvor uligheden stiger, og hvor integrationsproblemerne har fået lov til at vokse sig store. Den udvikling ønsker vi ikke fortsætter. Vi vil gerne have et helt Danmark, et Danmark, hvor vi kan leve side om side, og hvor integrationen får anderledes og bedre betingelser, end den har i dag.

Derfor har vi fremsat et meget konkret beslutningsforslag med tre meget konkrete forslag: Vi vil gerne have, at børn med etnisk minoritetsbaggrund kommer lige så meget i vuggestue og børnehave som danske børn, vi vil gerne have, at de fri- og privatskoler, der i dag ikke har børn med sprogvanskeligheder, begynder at få elever med sprogvanskeligheder, og vi vil gerne have,